

Uttalelse til utkast til nye statlige planretningslinjer for arealbruk og mobilitet

Det vurderes som positivt at det legges opp til differensierte planretningslinjer, der en vil ha retningslinjer som bidrar til effektiv arealbruk gjennom samordning av utbyggingsmønster og transportsystem i regioner med større byer og områder med høyt utbyggingspress, og retningslinjer som skal bidra til utvikling av levedyktige lokalsamfunn i områder med lavt utbyggingspress.

Holtålen kommune har sammen med Rindal kommune inngått en bygdevekstavtale med staten. En del av innsatsområdene i bygdevekstavtalen omhandler temaer som berøres i utkastet til statlige planretningslinjer.

I kapittel 3 i utkastet til retningslinjer; generelle retningslinjer, omfattes retningslinjer for både samordnet areal- og transportplanlegging, sentrumsutvikling, handel og tjenester, bolig og boligsammensetning, fritidsboliger, næring og industri, reindrift, villrein, jordvern, klima, naturmangfold og friluftsliv, samfunnssikkerhet, beredskap og naturfare, trafiksikkerhet, kulturmiljø, stedstilpasning og arkitektonisk kvalitet og universell utforming. Dette tilsier at det er mange retningslinjer som er generelle, altså ikke differensierte.

I kapittel 5, retningslinjer for regioner med mindre tettsteder og spredtbygde strøk, uttrykkes det blant annet at det er viktig å vurdere hvordan elementer i planleggingen kan ha betydning for stedsidentitet og bidra til attraktivitet og et levedyktig lokalsamfunn. Videre uttrykkes det at det i kommuneplanens arealdel kan legges til rette for spredt boligbygging i LNF-områder, innenfor rammene av kapittel 3 (generelle retningslinjer). Dette er retningslinjer som legger til rette for et kommunalt handlingsrom der en kan legge vekt på stedlige faktorer. Holtålen kommune synes dette er positivt.

Mange av de generelle retningslinjene i kapittel 3 vil slik en vurderer det legge sterke premisser for planleggingen, som i stor grad begrenser mulighetene som skisseres i kapittel 5. Retningslinjer om fortetting, begrenning av transportbehov, jordvern, reindrift, villrein, klima, natur og friluftsliv osv. vil være førende og sette tydelige begrensinger. I de gjeldende planretningslinjene (fra 2014) står følgende om eks. jordvern: «Det er nødvendig å ta vare på god matjord, men jordvernet må balanseres mot storsamfunnets behov». En kunne med fordel ha sett at det også i utkastet til nye

planretningslinjer hadde vært tilføyd at ulike hensyn må kunne vektes mot viktige samfunnsbehov, der også lokalsamfunnets behov må kunne vektlegges i saker som avgjøres lokalt. Det er mange som har ansvar for å sørge for at nasjonale og vesentlige regionale interesser blir ivaretatt, og det er også mange som passer på og kontrollerer at dette blir ivaretatt. De lokale interessene er det først og fremst kommunen som må sørge for å ivareta. For planlegging og utvikling av lokalsamfunn er det viktig å kunne vektlegge lokalsamfunnets behov, basert på lokalt planverk og kunnskapsgrunnlag om utfordringer og muligheter. Kommuner og lokalsamfunn er forskjellige, og det vil være behov for å løse utfordringer og planlegge for framtida på ulike måter, og med ulike virkemidler. Holtålen kommune mener at det er mulig å gjøre dette uten at det går på bekostning av nasjonale og vesentlige regionale interesser. Sektormyndighetene er tett på kommunen i planprosesser. Hvis differensiert planlegging skal fungere, mener en at kommunene og sektormyndighetene sammen bør ha handlingsrom til å finne fornuftige løsninger som ivaretar lokalsamfunnets behov, og samtidig de overordnede hensynene. En opplever i dag at sektormyndighetene ikke alltid har dette handlingsrommet innen en del felt, og at det dermed ikke alltid er like enkelt å finne løsningene der en kan imøtekomme både lokale behov og storsamfunnets behov.

Holtålen kommune

Vedtatt av kommunestyret 28.05.2024.